

La Femosa

Revista d'opinió
i informació local.
ARTESA DE LLEIDA,
novembre-desembre de 2010
Número 249

REPRESENTACIÓ TEATRAL DELS XANTS D'ARTESA DE LLEIDA

LESIONS MEDULLARS I
CEREBRALS ADQUIRIDES

ARTESA AMB LA MARATÓ

JMKTGES D'ANJR

Participants a l'obra *Fabiola*, adaptació escènica moderna de la novel·la del cardenal alemany Nicholas Patrick Wiseman, pel mestre Josep Calzada. Representada la primavera de 1942.

Participants a l'obra *Un embolic de família*, representada l'any 1969 pel quadre escènic de La Femosa

Alternativa Ecologista d'Artesa
 AMPA de l'Escola *Els Til·lers*
 Cèlia Argilès i Andrés
 Andreu Bergé i Fontane
 Josep Mª Carrera i Fornalés
 Adolf Costafreda i Castillo
 Laura Farran i Botargues
 Felip Gallart i Fernández
 Francesc Gallart i Fernández
 Josep Gallart i Fernández
 Lluís Gil i Fontanet
 M. A. Navarro i Solé
 Jordi Niubó i Nosas
 Joan Ramon París i Oró
 Pol Puertas i Gallart
 Ramon Serra i Batlle
 Maria Serra i Domènech
 Eulàlia Solà i Miró
 Josep Ramon Solé i Gallart

Fotògraf

Ramon Serrara i Batlle

Els articles que apareixen a les planes de La Femosa reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

2a. època.
 Dipòsit Legal:
 L-264-1981.

Aquesta publicació i

Ajuntament
 d'Artesa de Lleida

Índex

Imatges d'ahir

La Redacció 2

El Reportatge

Ramon Serra 4

Pòrtic 5

Actualitat artesenca

Cèlia Argilès 6

Imatges de l'actualitat artesenca

Ramon Serra 8

Entreteniments

Andreu Bergé i La Redacció 11

Cuina Vegetariana

Adolf Costafreda 12

Festa de la Llar de Jubilats

La Redacció 13

Representació del món a fer punyetes

Els Xants 14

Artesa de Lleida amb la Marató de TV3

Cèlia Argilès 16

Obres al cementiri municipal

La Redacció 20

Damasc: una ciutat de conte

Joan Ramon París 21

Fa 30 anys que tinc 20 anys 23

M'agrada el teatre

Adolf Costafreda 24

El triomf de la paraula

Felip Gallart 26

Màrius Torres. El gran desconegut

Maria Serra 27

Balanç sobre acollida i adopcions 2010

Alternativa Ecologista d'Artesa 28

Phil

Pol Puertas 30

INSTITUT
 D'ESTUDIS
 ILERDENCS

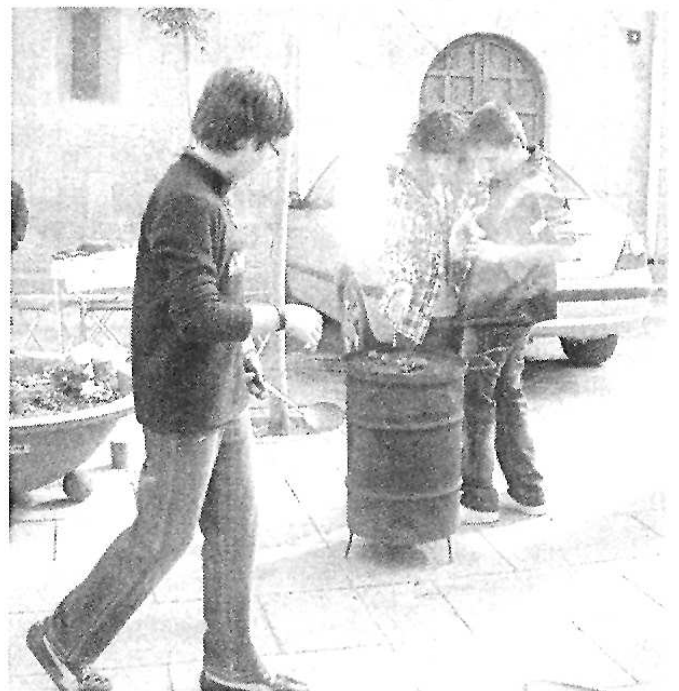
Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura
 i Mitjans de Ccomunicació

EL REPORTATGE

Ramon Serra

Parada de castanyes torrades dels nens i nenes de 6è de l'escola «Els Til·lers»

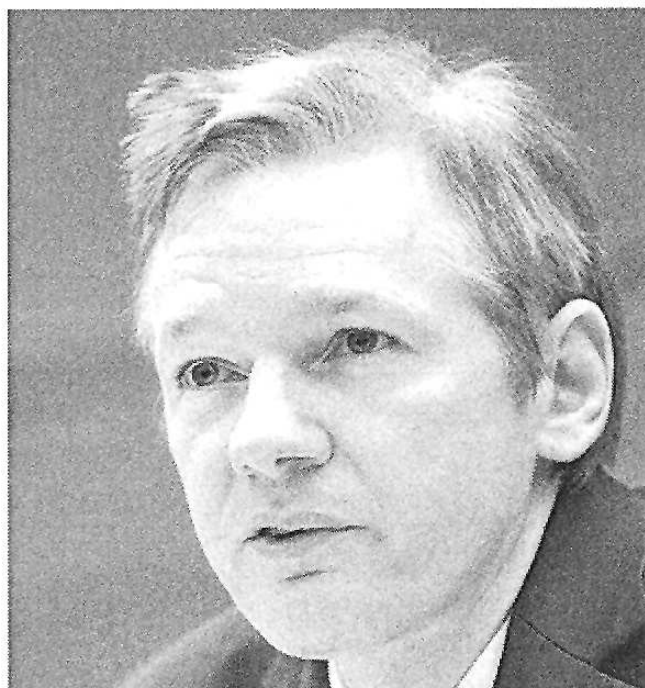

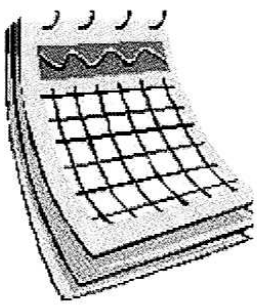
Julian Assange és l'home de l'any. Aquest australià de 39 anys, fill de la propietària d'un teatre de titelles, *hacker* prematur, ha deixat el món bocabadat. Després de treballar com a programador de diverses empreses, va fundar Wikileaks sobre la base d'un manifest titulat "*La conspiració com a governabilitat*". En aquest text definia els governs com a il·legítims i conspiratius per definició i argumentava que si es trencaven les xarxes d'informació secreta, la conspiració s'acabava.

Wikileaks és una pàgina d'internet dedicada a fer públics documents secrets. S'ha guanyat fama internacional en publicar material secret de molts governs, sobretot dels Estats Units. Fins ara ha destapat 400.000 documents secrets de l'exèrcit dels Estats Units sobre la Guerra d'Irak, 90.000 informes militars secrets sobre l'estratègia dels USA a l'Afganistan i altres documents sobre guerres i polítiques brutes de molts països, inclòs l'Estat Espanyol. Sobre Catalunya s'ha publicat que és el punt més calent de l'islamisme radical de tot l'Estat Espanyol, també la presència de la màfia russa i que Barcelona és una via molt important de tràfic de persones, de drogues i de diner negre.

A l'agost Assenge era denunciat per violació i assetjament a Suècia per dues noies que van mantenir relacions sexuals amb ell. A finals de novembre la seva empresa publicava més de 251.000 cables diplomàtics de les ambaixades dels EUA. El dia 7 de desembre, Assange es lliurava a la policia anglesa i ingressava a la presó a l'espera d'una extradició a Suècia. Els advocats del fundador de Wikileaks argumenten que darrere d'aquesta detenció hi ha la pressió dels Estats Units, que han acusat Assange de posar en perill la seguretat nacional i internacional i que volen extraditar Assenge al seu país i jutjar-lo. Assenge havia amenaçat a publicar documents interns molt comprometedors d'un gran banc nord-americà. Tot plegat fa una desagradable olor de podridura.

Julian Assange

ACTUALITAT *ARTESENCA*

Cèlia Argilés

FESTA DE LA CASTANYADA A LA SALA DE LA LLAR DEL POBLE

El dia 31 d' octubre es va celebrar la castanyada a la Sala de la Llar del poble, amb una sessió de ball a càrrec del grup: GOLDEN NIGHT.

Hi va haver panellets i moscatell per tots els assistents.

PRESENTACIÓ DELS VEHICLES POLIVALENTS (7 de novembre)

El director General d'Administració Local, Carles Bassaganya, va presentar la resolució del programa de vehicles polivalents per a 30 municipis de menys de 5.000 habitants, entre els quals hi figura Artesa de Lleida. Governació ha invertit un total de 3,1 milions d'euros per a l'adquisició de quatre tipologies de vehicles per donar resposta a les diverses necessitats dels municipis petits i amb menys recursos. L'acte va tenir lloc a les instal·lacions de l'empresa AUSA, a Manresa. El vehicle d'AUSA M300H és un camió equipat amb un remolc posterior, una placa portacomplements davantera i un sistema hidràulic preparat per a diversos accessoris: escombradora per aspiració, desbrossadora lateral, plataforma elevadora, equip de neteja a pressió, fulla llevaneus, escampador de sal i grua. També té una caixa de càrrega trilateral per emmagatzemar-hi materials.

La Generalitat de Catalunya ha adquirit els vehicles per l'import d'aproximadament 61.000 €, dels quals els municipis n'hauran de pagar un percentatge que està en funció del nombre d'habitants i que en el cas del nostre poble és el 20% del cost, és a dir, uns 12.200 €.

VISITA DEL CONSELLER D'AGRICULTURA

El conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, Il.lm. Sr. Joaquim Llena, el dia 13 de novembre, va venir a Artesa, per tal dur a terme la presentació dels nous contractes de la zona ZEPA i les mesures medi ambientals.

ACTUACIÓ DEL COR DE L'ORFEÓ LLEIDATÀ (25 de novembre)

Mercès a la vinculació del nostre poble amb l'Orfeó Lleidatà que és l'entitat que gestiona l'escola de música municipal (EMMA), es va oferir un assaig general obert a tothom de cants espirituals negres.

El cor de l'Orfeó Lleidatà va voler recuperar els Negres Espirituals del passat, com a acte previ a la celebració del 150è aniversari que tindrà lloc l'any vinent.

L'estrena d'aquest acte, que compta amb nous arranjaments d'Antoni Tolmos Trio, va tenir lloc a Lleida a l'Auditori Enric Granados el dia 27 de novembre, sota la batuta del seu director, Pedro Pardo. I és que fou l'Orfeó Lleidatà qui introduí els Negres Espirituals a Catalunya l'any 1956. El mestre Virgili va acollir un director afroamericà que es va traslladar fins a Lleida per ensenyar a l'Orfeó aquells cants dels esclaus negres que eren cants a la llibertat

RESULTAT DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA 2010

El diumenge, 28 de novembre, van tenir lloc les eleccions al Parlament de Catalunya, que varen donar un resultat favorable a Convergència i Unió, resultat que ens portarà a un canvi en el govern a la Generalitat de Catalunya, després de 8 anys de tipartit.

Al nostre poble, els resultats van estar també similars a la tònica general de Catalunya. El

nombre de votants va estar de 758 persones, és a dir el 66,49 %, el total de vots a distribuir entre els partits va estar de 710 atès que 16 vots van estar nuls i 32 blancs. La distribució dels vots per partits va estar la següent:

Candidatures	Vots	%
CiU	379	51,08%
PSC-PSOE	89	11,99%
ESQUERRA	74	9,97%
SI	47	6,33%
P.P.	36	4,85%
ICV-EUiA	27	3,64%
RI.cat	16	2,16%
PxC	12	1,62%
EV-GVE	7	0,94%
C's	7	0,94%
DES DE BAIX	5	0,67%
Eb-CenB	4	0,54%
PxCat	1	0,13%
PACMA-Animalista	1	0,13%
PCPC	1	0,13%
BLOC.S.C.	1	0,13%
CORI	1	0,13%
PAR	1	0,13%
PUM+J	1	0,13%
P.J.P.	0	0%
PDLPEA	0	0%
FE de las JONS	0	0%
PFiV	0	0%
M.S.R.	0	0%
PIRATA.CAT	0	0%
UPyD	0	0%
PH	0	0%
UCE	0	0%
CDS	0	0%

TEMPORADA DE TEATRE

Dins de la programació d'hivern preparada per l'Ajuntament s'han realitzat les següents representacions teatrals:

6 de novembre: **EL MIKADO**. Producció: *La Barca Teatre*
 21 de novembre: **LA VIA LÀCTIA**. Producció: *El cau de l'Unicorn*. Activitat organitzada pel Grup Local de Xarxa
 27 novembre: **C.O.P.S.**
 5 de desembre: **EL MÓN A FER PUNYETES**. Producció: *Els Xants*, d'Artesa de Lleida. Segona representació del grup nascut al nostre poble i format per persones adultes.
 12 desembre: **CIRQUE DÉJA VU**. Producció: *La Baldufa*. Activitat organitzada pel Grup Local de Xarxa
 18 desembre: **LA SÍNDROME DE BUCAY**. Producció: *Donsamí Magradat*

CINEMA A LA SALA DE LA LLAR DEL POBLE

1 de novembre: **LOPE**.
 7 de novembre: **EL AMERICANO**.
 14 de novembre: **ASTRO BOY** (català).
 20 de novembre: **SIEMPRE A MI LADO**.
 5 de desembre: **CONOCERÁS AL HOMBRE DE TUS SUEÑOS**.
 6 de desembre: **COME, REZA, AMA**.
 8 de desembre: **LA RED SOCIAL**.
 11 de desembre: **DIDI HOLLYWOOD**.

JORNADES PER A LA PAGESIA

La Cooperativa la Comasala i la Ginesta, han organitzat unes jornades agràries per als seus associats, les quals van tenir lloc durant el mes de desembre.

Així el dia 10 de desembre, el Sr. Pere Mas París, enginyer agrònom del nostre poble, va oferir una xerrada amb el títol "Enemics de la fruticultura", per tal de conèixer més a fons per part de la pagesia de quins són aquests

enemics i com cal combatre'ls.

I el 17 de desembre, el Sr. Jaume Segura, enginyer agrònom en l'especialitat de fitotècnia, va parlar de la "Fertilització orgànica i organomineral. Alternativa a la fertilització mineral". Es tractava de donar a conèixer l'alternativa de l'adobat orgànic per a la millora agronòmica dels sòls, pel potencial productiu dels conreus i per la reducció de costos de fertilització.

Les conferències es van tenir lloc a la sala d'Actes de Casa la Vila.

TEMPORADA DE TEATRE HIVERN-PRIMAVERA 2011

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida ha presentat la programació de teatres de la temporada HIVERN-PRIMAVERA 2011, composta per les següents representacions:

15 de gener: **LAS ÚLTIMAS LUNAS.**

Producció: *Companyia Fernando Pomares.*

5 de febrer: **HABITACIÓ PER A TRES.**

Producció: *Talia Produccions.*

5 de març: **XERRAIRES.** Producció: *Centre d'Arts escèniques de Terrassa.*

3 d'abril: **PRIMERAMOR.** Producció: *Bitò Produccions.*

16 d'abril: **FOSQUO.** Producció: *La Inestable 21.*

26 de juny: **PETITS CRIMS CONJUGALS.** Producció: *Bitò Produccions.*

XARXA PROGRAMACIÓ INFANTIL

2 de gener: **GIRALLUNA.** Producció: *Marcel Gros.*

13 de febrer: **PINOTXO BRIC À BRAC.** Producció: *ZumZum Teatre.*

20 de març: **CONTES AL TERRAT.** Producció: *Anna Roca.*

IMATGES DE L'ACTUALITAT ARTESENCA

Ramon Serra

Presentació del programa de vehicles polivalents

El Conseller d'Agricultura, Sr. Joaquim Llena durant la presentació dels nous contractes de la zona ZEPA

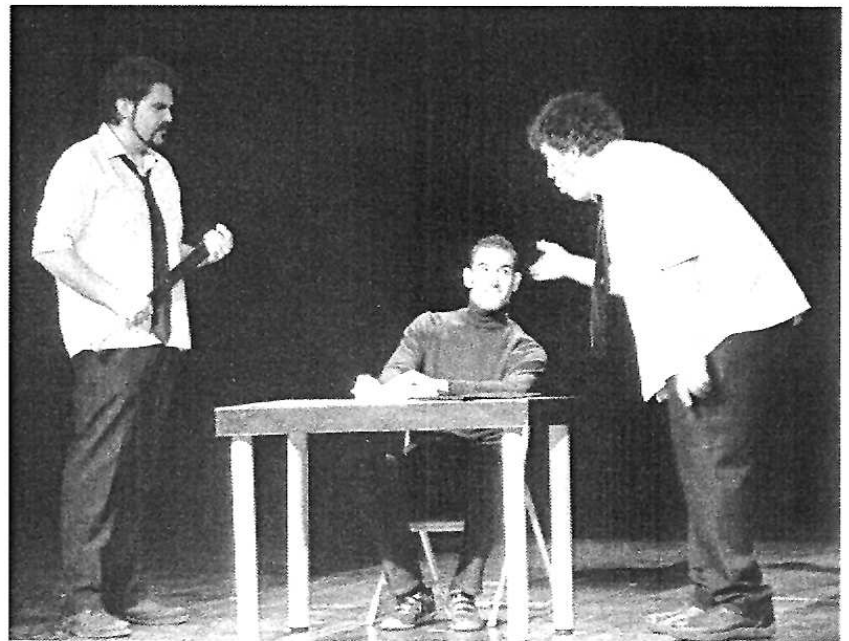
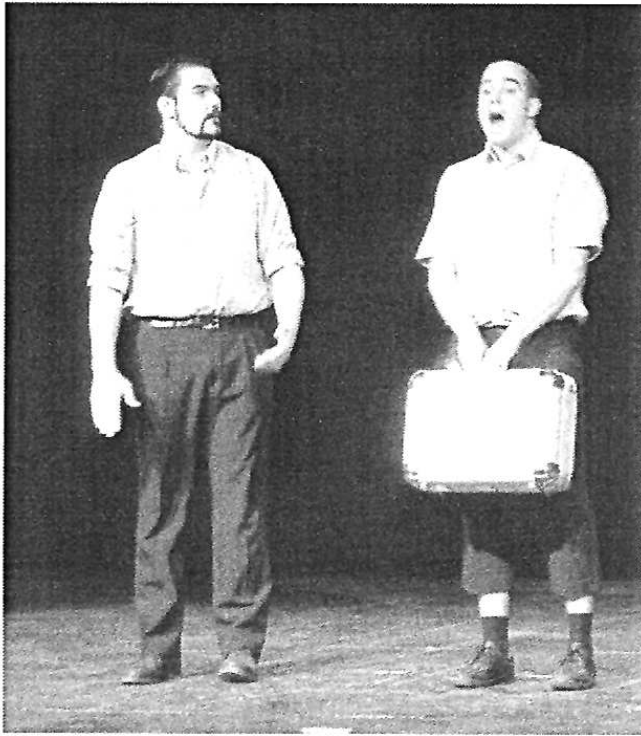
Propaganda electoral

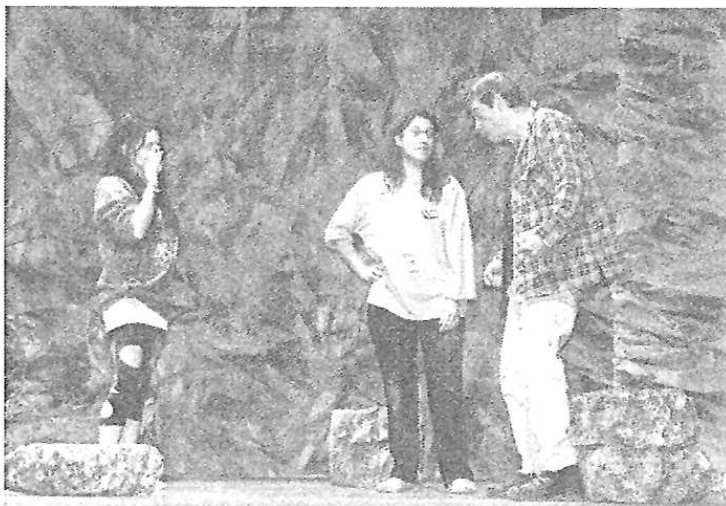
Les dues meses electorals

Representació de "El Mikado" de *La Barca Teatre*

Representació de "C.O.P.S."

Representació de "El món a fer punyetes" d'*Els Xants, d'Artesa de Lleida*.

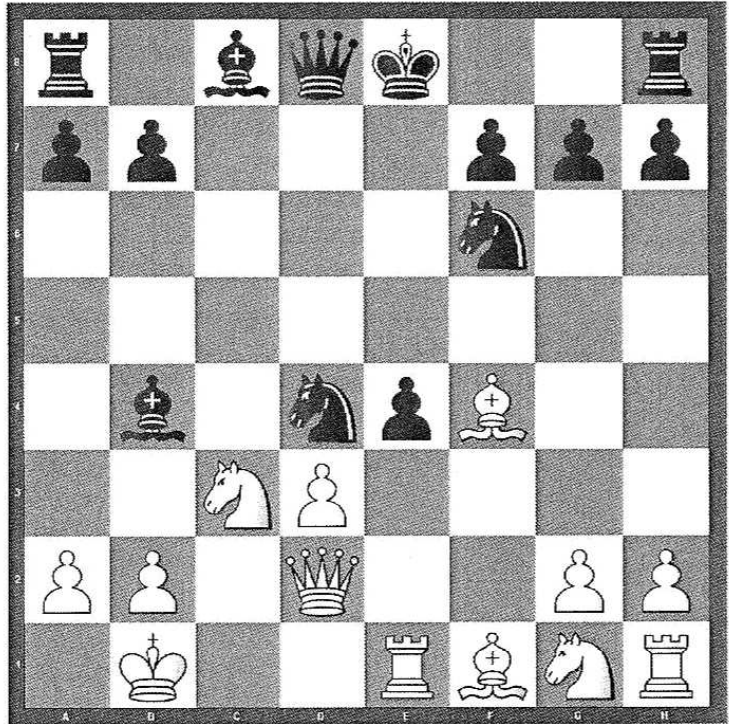
Entretenciments

Solucions a la pàgina 35

PROBLEMA D'ESCACS

Per: Andreu Bergé

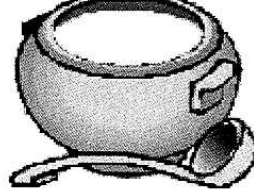
En aquesta posició les blanques tenen atacada la dama, i alhora també amenacen un cavall de les negres. Poden utilitzar un recurs per a poder resoldre la situació al seu favor. Juguen les blanques i guanyen

SUDOKU

		7	3	4				
	4				2			3
	5	6			7	4		
5	3				9			6
8								
4		2			8	3		
2			5			6	7	
6	9					8	4	
7			6		4		3	

CUINA VEGETARIANA

Adolf Costafreda

CANELONS DE BOLETS I ESPINACS

Ingredients: 16 plaques de canelons. 250 grams de potes de perdiu. 400 grams d'espínacs, 50 grams de panses, 50 grams de pinyons, una ceba grossa, ° l beixamel, formatge ratllat, sal i oli.

Preparació: Bullirem les plaques de canelons con és costum. Pel farcit: bullirem els espínacs amb aigua o al vapor i els escorrerem bé. Farem un sofregit amb la ceba i els bolets i quan això sigui a mig coure hi afegirem les panses i el pinyons i, una mica més tard, els espínacs. Un cop sigui tot cuit ho trinxarem.

Farcirem els canelons i els anirem posant en una plata que pugui anar al forn. Farem la beixamel i, amb ella, cobrirem els canelons i, per sobre, hi escamparem el formatge ratllat i ho gratinarem. Ho servirem en acabar de fer.

BLEDES SALTEJADES

Ingredients: 2 manats de bledes, 3grams d'all, 4 cullerades d'oli d'oliva

Preparació: Si heu llegit bé els pocs ingredients de què costa aquesta recepta, us haureu adonat que no hi ha sal, ja que, d'aquesta manera les bledes conserven tot el seu sabor i, per això no en cal (és clar, com sempre, això depèn de cadascú).

Netejarem i escorrerem bé les bledes i les tallarem en juliana molt fins. A part, laminarem els alls i en una paella gran (perquè després hi càpiguen les bledes) els posarem a enrossir. Quan comencin a agafant color hi afegirem les bledes i les anirem remenant perquè coguin bé a foc més aviat baix. Ala deu minuts ja tindrem les bledes apunt de portar a taula. Si voleu les podeu servir amb unes llesquetes molt primes de pa torrat.

PEBROTS FARCITS D'ARRÒS

Ingredients per cada persona: Un pebrot roig (si podem, triem-lo el més arrodonit possible, ja que ens serà més fàcil de farcir), una tassetta d'arròs integral, una cullerada d'ametlles crues trossejades, ° tassetta de pèsols, ° ceba, 3 xampinyons, pebre, oli i sal.

Preparació: Tallarem el pebrot pel mig, longitudinalment, procurant conservar el mànec. El buidarem de llavors i el reservarem.

Mentre courem l'arròs, en una paella a part, prepararem un sofregit lleuger amb la ceba i els xampinyons. A continuació hi afegirem els pèsols i les ametlles i ho salpebrarem al nostre gust. Ho courem 10 minuts més i hi afegirem l'arròs ja cuit i colat.

Anirem farcint els pebrots amb aquesta massa obtinguda i els anirem posant en una llauna d'anar al forn on els posarem a coure durant uns vint-i-cinc minuts. Si voleu, els podeu gratinar amb una mica de pa ratllat per sobre.

MENJAR BLANC

Ingredients: 400 grams d'ametlles, 2 litres d'aigua, 700 o 800 grams de sucre, 20 grams de midó, 200 grams de farina d'arròs, una branqueta de canyella, la pell d'una llimona.

Preparació: En una batedora, trinxarem les ametlles prèviament escaldades i pelades amb els dos litres d'aigua. Ho deixarem reposar una estona i ho colarem amb un drap fi el qual espremerem fortament perquè l'aigua agafi tota la substància de les ametlles. I ja tenim la llet d'ametlles feta. Ara, en una part d'aquesta llet, hi dissoldrem el midó, la farina d'arròs i el sucre. Hi acabarem d'afegir tota la llet i ho posarem a coure, a foc lent, juntament amb la pell de la llimona i la branqueta de canyella sense deixar de remenar. Quan comenci a prendre cos, ho retirarem del foc i ho abocarem en una plata. Quan s'hagi refredat, i estigui a punt, ha de quedar consistent com un flam fort.

FESTA DE LA LLAR DE JUBILATS

La Redacció

La Junta de la Llar de Jubilats de Sant Miquel d'Artesa de Lleida amb motiu de la festa del patró de l'associació va organitzar una exposició de fotografies de qualsevol tipus aportades pels seus associats. El motiu de l'exposició era el de consolidar el dia de Sant Miquel, com a **Festa Patronal de la Llar de Jubilats**.

La convocatòria de la junta va tenir un gran ressò entre els associats, ja que 48 socis i sòcies van aportar 150 fotografies de temàtiques diverses, quasi totes elles fetes pels mateixos participants. La col.laboració dels associats prova que la proposta de l'Exposició i la Festa fou encert

licitar la junta de la Llar de Jubilats per l'organització de l'exposició de fotos antigues i també per l'exposició de fotografies de la festa de sant Miquel i al mateix temps els volem encoratjar perquè continuïn en aquesta tasca.

de la junta, ja que va aconseguir fer participar els socis i sòcies a la Festa del Patró de l'associació.

El dia de Sant Miquel, en un acte presidit per l'alcalde d'Artesa de Lleida, Ricard Pons i del president de la Llar de Jubilats, Antoni Puig, es va presentar l'exposició al públic, es van projectar les fotografies a tots els assistents a l'acte (més d'un centenar) i es van lliurar diplomes a tots els participants. Com a cloenda, es va obsequiar a tots els presents amb un exquisit i complert aperitiu. Des de les pàgines de *La Femosa* volem fe-

REPRESENTACIÓ DE L'OBRA EL MÓN A FER PUNYETES PELS XANTS D'ARTESA DE LLEIDA

El dia 5 de desembre a la Sala de la Llar del Poble, els Xants Grup de Teatre d'Artesa de Lleida va representar l'obra el món a fer punyetes (una comèdia increïble... però, no tant com sembla), una adaptació de Carles Gausachs de l'obra original d'Assumpta González.

Tot i que l'obra està concebuda i realitzada per a fer riure cal pensar que... de seguir el món en el desgavell passat o l'actual, pot succeir el que sembla impossible i llavors... no tindrem ni temps per riure. Hem de saber aprofitar-ho per nosaltres i per tots aquells que no hi pensem.

REPARTIMENT

Rita: Jèssica Costa

Sara: Rosa Olivito

Ext. 1: Loli Carreras

Ext. 2: Sílvia Roca

Clara: Carme Vila

Quico: Josep Mª Vilalta

Pacià: Xavier Puy

Ester: Maribel Enseñat

Escalador: Francesc Gallart

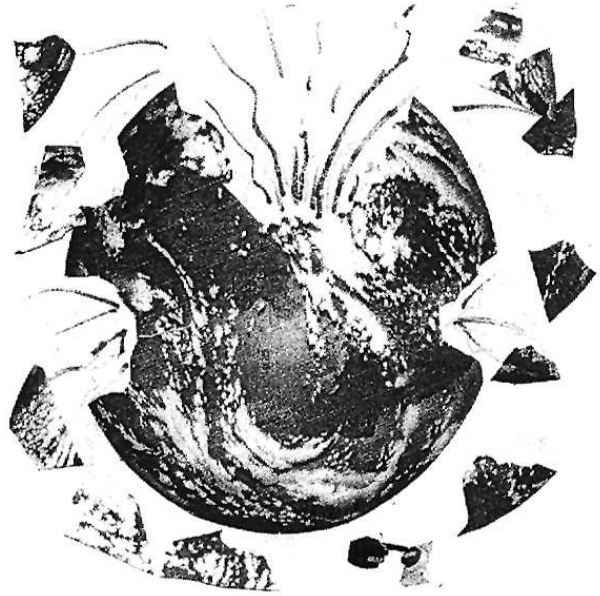
Veu: Carles Gausachs

So i llums: Ramon Gallart

Escenografia: Lucian Prodan

Auxiliar i ajuda escènica: Verònica Puy

Direcció: Carles Gausachs

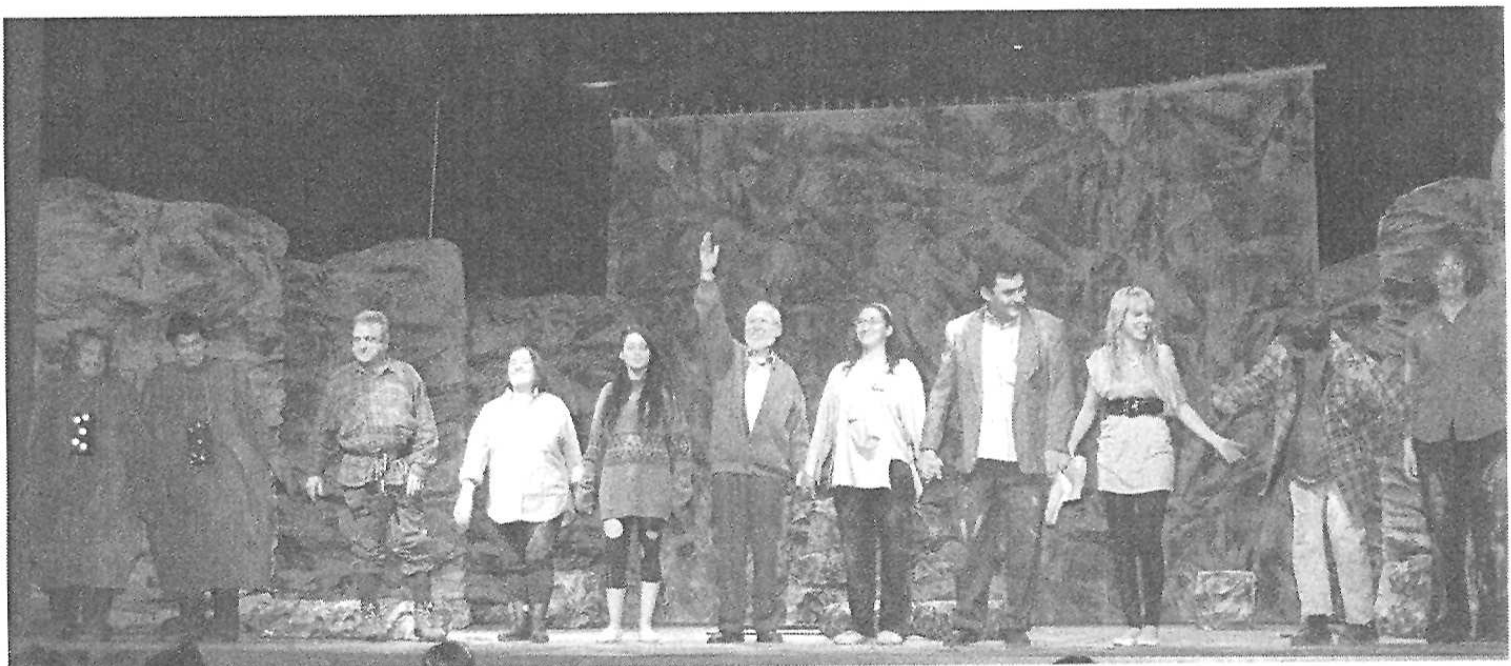
EL MÓN A FER PUNYETES

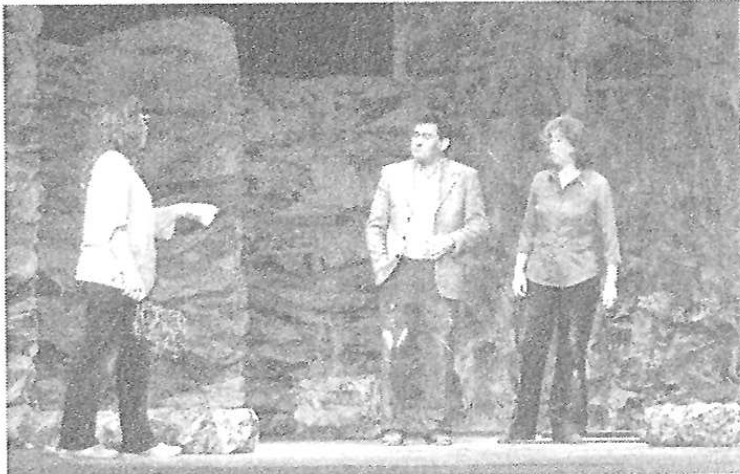
Obra original de Assumpta González

Companyia de teatre

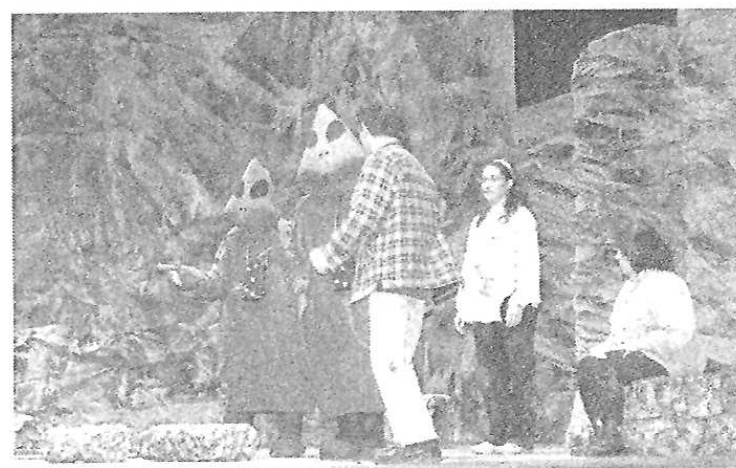
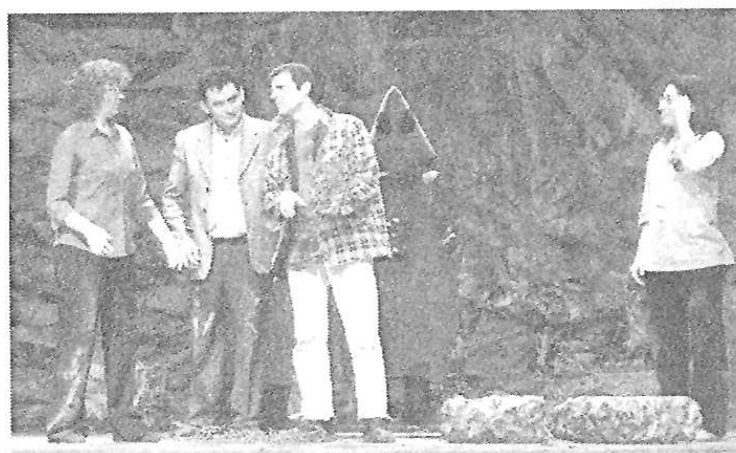
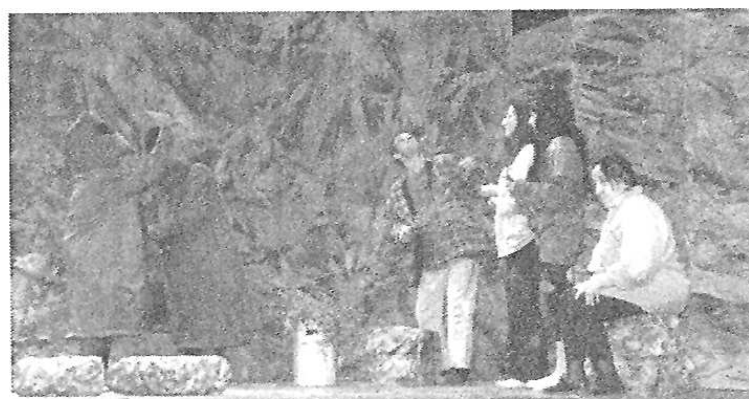
ELS XANTS

ARTESA DE LLEIDA
Sala de la Llar del Poble
5 de desembre de 2010

Imatges de la representació (Fotos: Josep Gallart)

ARTESA DE LLEIDA COL·LABORA AMB LA MARATÓ DE TV3

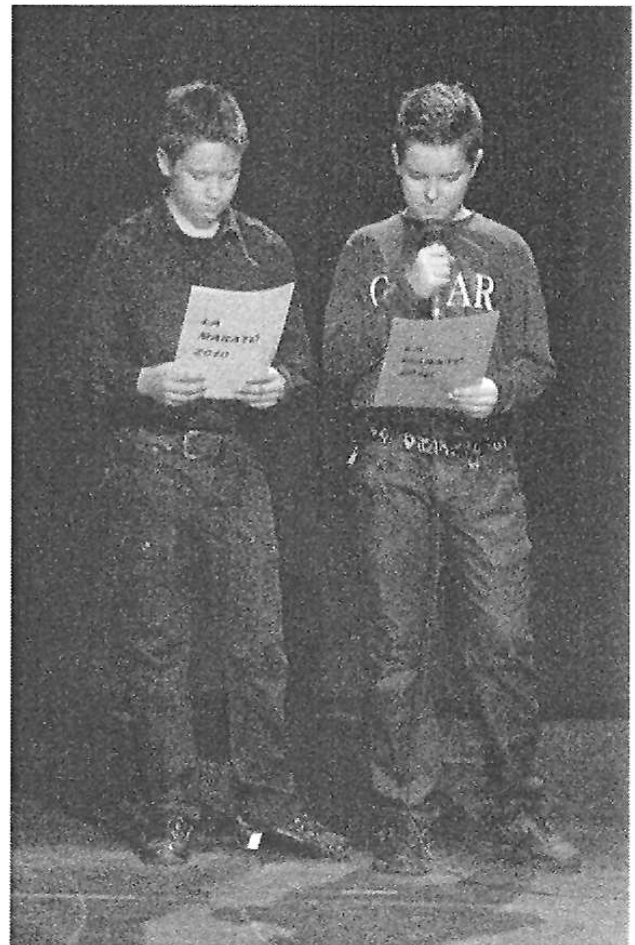
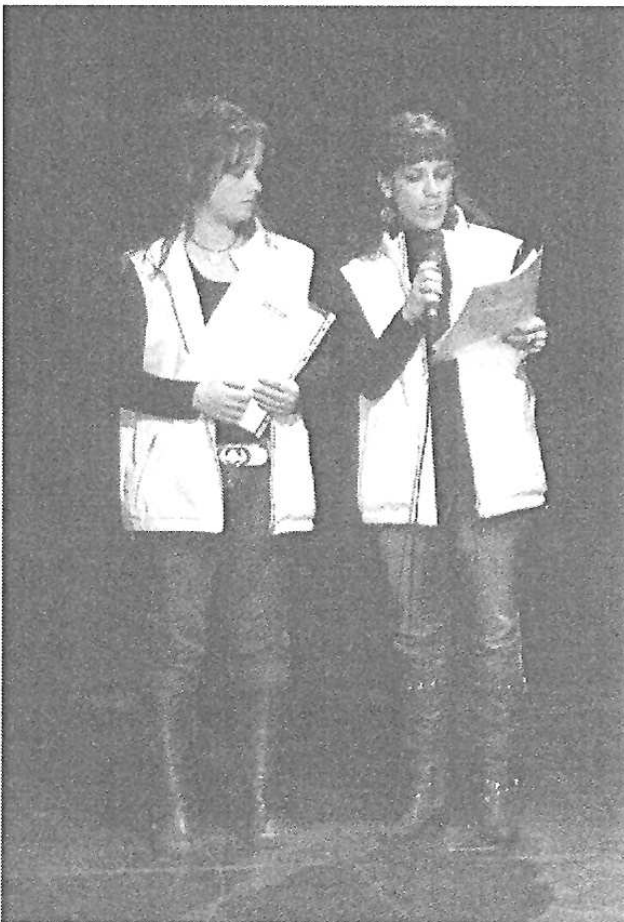
Cèlia Argilés

Fotos: Josep Gallart

Ja fa uns anys, que el nostre poble també col.labora en la realització de diferents actes per tal de recaptar diners i aportar-los als fons de la Marató de TV· 3, que cada any es destina a la investigació de diferents malalties. Enguany la malaltia escollida ha estat *les lesions medul.lars i cerebrals adquirides*. L'Associació de Dones d'Artesa de Lleida, la Pubilla, és l'entitat que aglutina i organitza els diferents actes que es realitzen al poble. La recaptació de diners va començar amb la representació teatral de l'obra EL MÓN A FER PUNYETES a càrrec del grup local *Els Xants*, que va tenir lloc el dia 5 de desembre, i que va comptar amb un gran èxit de públic. El dissabte dia 18 de desembre, també es va organitzar un bingo solidari aprofitant la mitja part de la sessió del ball de nit.

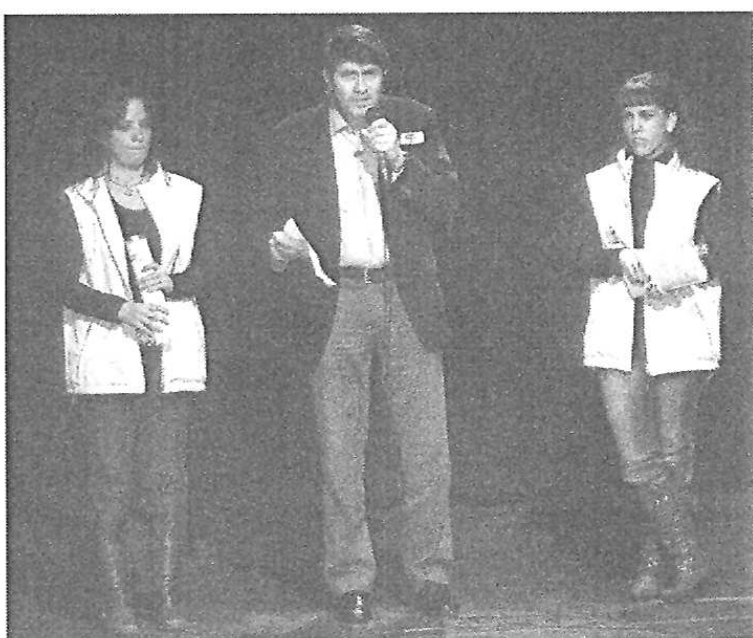
El plat fort, i amb major assistència i participació, va estar, el festival d'escala en hifi del diumenge dia 19 de desembre, a la Sala de la Llar del Poble, la qual estava plena de gom a gom. Els nens i nenes van realitzar diferents actuacions musicals, a les quals van seguir els dels nois i noies, i van finalitzar amb un seguit de números de la gent adulta del municipi. Entre mig de les actuacions no hi va faltar l'humor i la gràcia de tres artesenesques sempre disposades a col.laborar que ens van fer passar una tarda força agradable i distesa. A la mitja part de l'espectacle l'associació de dones, va sortejar diversos regals.

La recaptació que es va aconseguir va estar de prop de 3.000 euros.

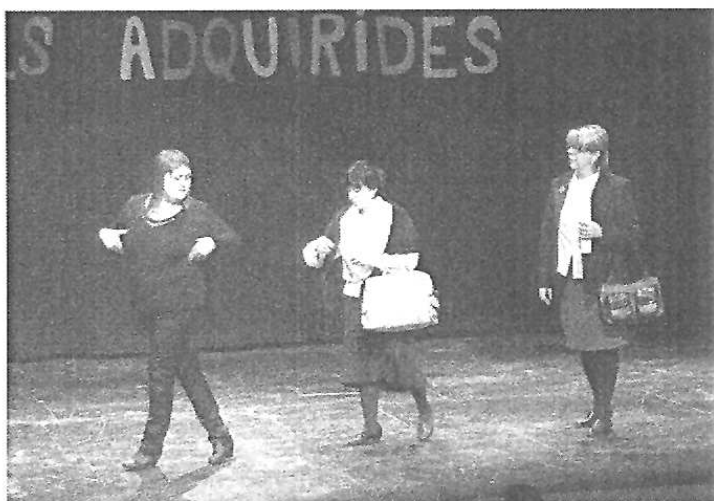

Les presentadores i els presentadors de les actuacions de la Marató 2010

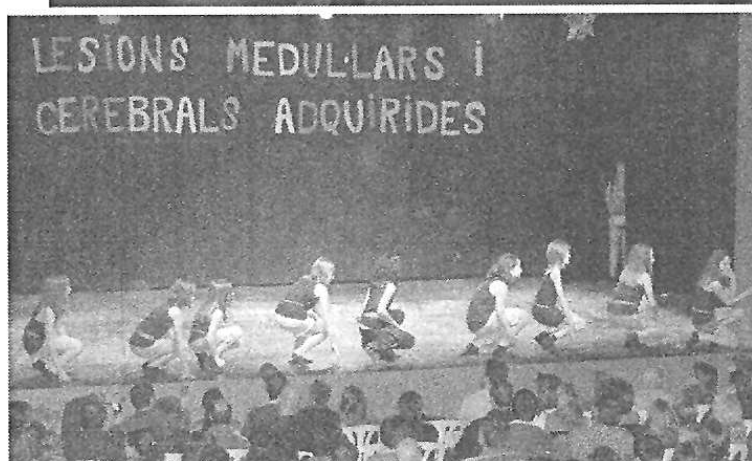
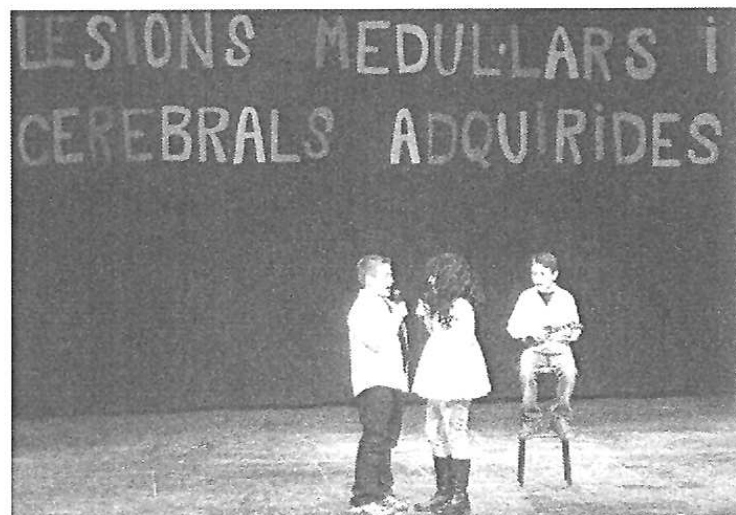
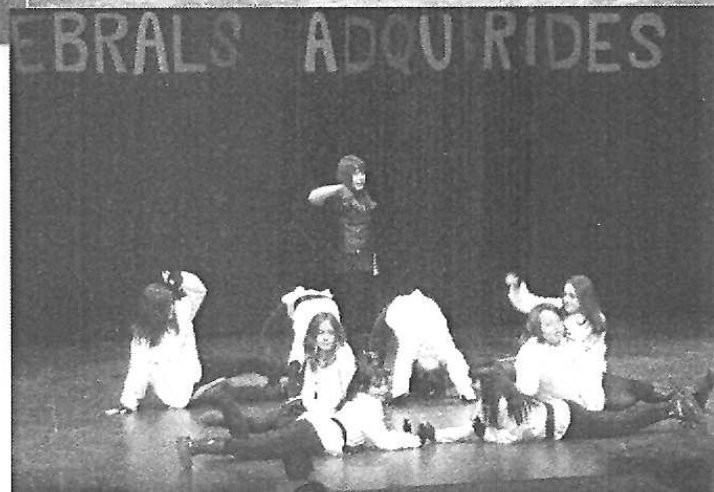
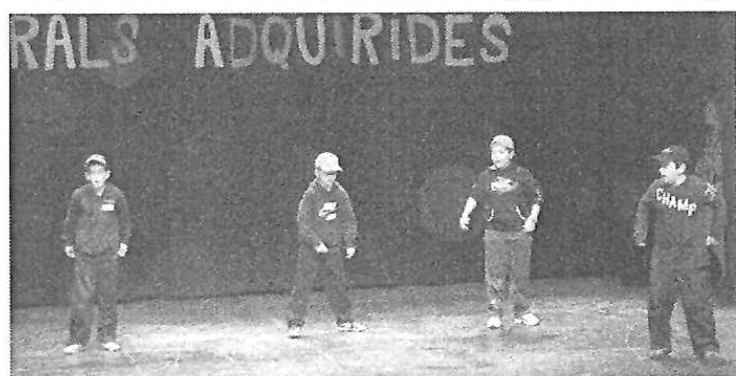

Paraules de l'alcalde d'Artesa, en Ricard Pons

L'Araceli, la Carme i la Marta van posar, entre les actuacions, notes d'humor a la Marató

IMATGES DE LES ACTUACIONS DE LA MARATÓ

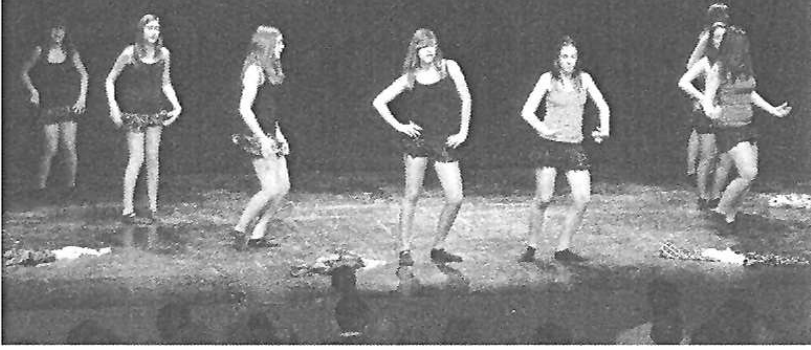
LESIONS MEDULLARS I
CEREBRALS ADQUIRIDES

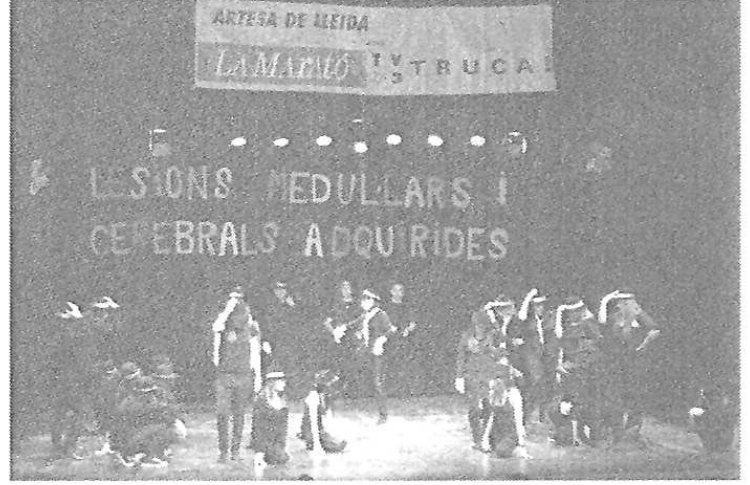
LESIONS MEDULLARS I
CEREBRALS ADQUIRIDES

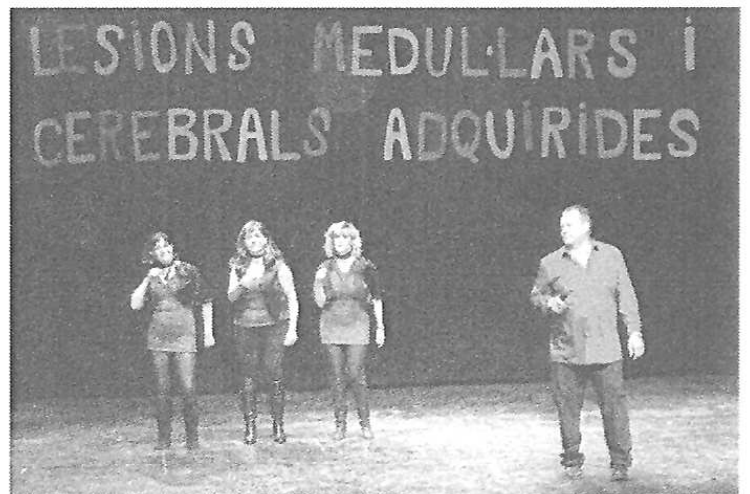
LESIONS MEDULLARS I
CEREBRALS ADQUIRIDES

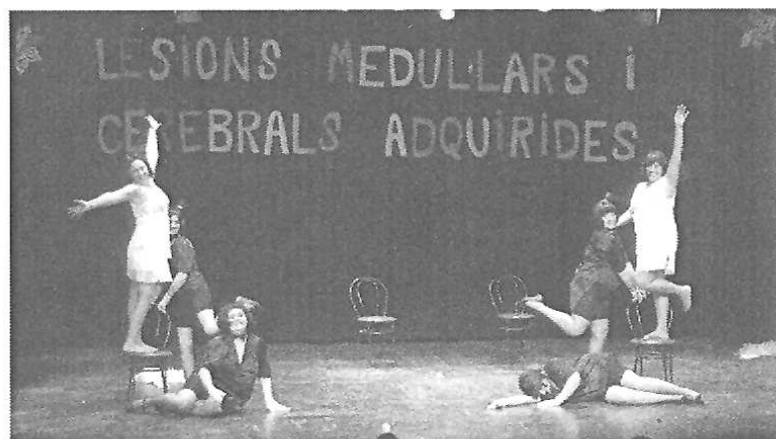
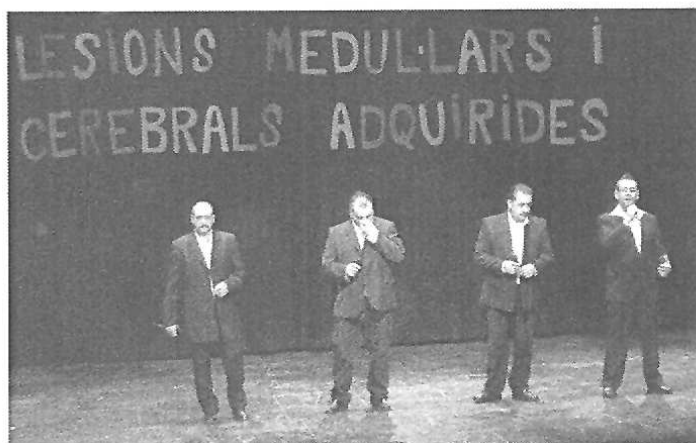
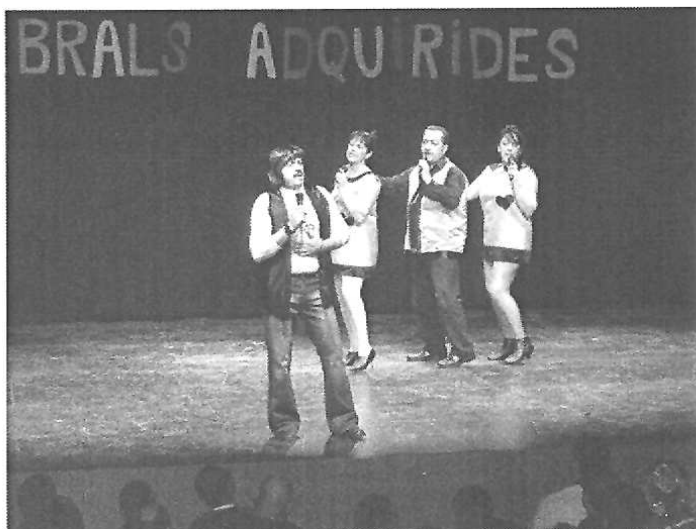
LESIONS MEDULLARS I
CEREBRALS ADQUIRIDES

LESIONS MEDULLARS I
CEREBRALS ADQUIRIDES

IMATGES DE LES ACTUACIONS DE LA MARATÓ

OBRES AL CEMENTIRI MUNICIPAL

La Redacció

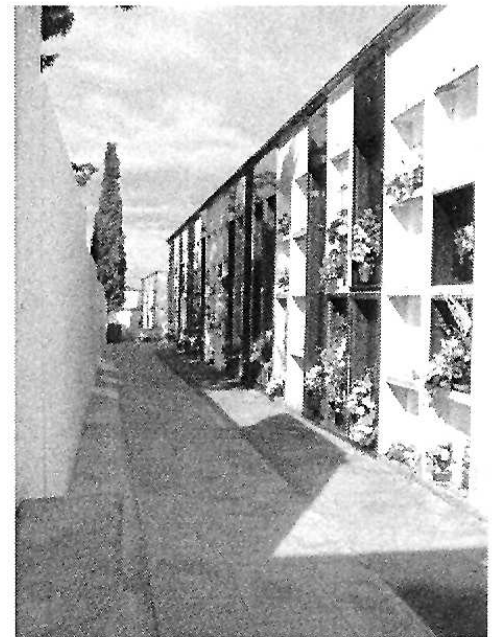
Fotos: Ramon Serra

A principis del mes de novembre van finalitzar les obres que l'Ajuntament d'Artesa de Lleida ha realitzat al cementiri en el decurs dels darrers temps. Per una banda s'ha executat el *projecte d'intervenció al cementiri municipal*, redactat per l'arquitecta Sònia Urbina, adjudicat a l'empresa local ARCO S.C.C.L. per un import de 20.551,16 euros; les obres han consistit en l'arranjament de voreres, substitució del terra de la zona dels arbres, construcció de nova pavimentació, arrencada d'arbres i substitució per nous a la zona de l'entrada i a les vies més antigues

del cementiri i en la reposició de les teules de coberta dels nínxols antics.

Per altra banda s'ha executat el projecte de *construcció de 14 nínxols individuals i 7 de dobles*, a la zona d'ampliació del cementiri, redactat per l'arquitecte Orland Martí, adjudicat a l'empresa Llops S.C.C.L. per un import de 17.996,83 euros.

El finançament d'ambdues obres ha anat a càrrec del *Fondo de Inversión para el Empleo del Plan Español para el Estímulo de la Economía y el Empleo* promogut per l'Estat espanyol.

DAMASC: UNA CIUTAT DE CONTE

Joan Ramon París

L'entrada de la ciutat no deixa de ser impressionant, una múltiple arcada que pertany a l'època romana ens descobreix un passat carregat d'història. No gaire més lluny, s'alça l'imponent mercat, la imatge viva d'una ciutat hereva del seu passat califal. És aquell el veritable eix de la ciutat, on tot convergeix entorn d'uns carrers que es transformen en el cor de l'urbs. Passejar per aquells carrerons que no se sap bé on condueixen es converteix en tota una experiència d'aprenentatge. No importa on duguin, sinó més aviat assaborir el present, i aquest és un present transformat per les espècies, les andròmines daurades, menjars exòtics, etc, tot això assaonat amb la suau aroma de multitud d'herbes.

El casc històric es conserva igual que en l'època califal, quan els emirs de la ciutat governaven mig món poc després de la mort del profeta. No és d'estranyar, per tant que aquell barri de mercaders, on es concentra el comerç de la ciutat, del país i de gran part de la ruta de la Seda convergeixi en el principal temple de la ciutat. Resulta evident que la distribució medieval conflueix en el recinte sagrat que ens parla d'una societat teocràtica, on la vida flueix a partir de la inspiració divina.

L'edifici de to negrós, és un dels més sagrats de l'Islam i excel·leix la majestuositat i la grandesa de l'estructura rectangular. Per a entrar en el recinte m'he hagut de col·locar un enorme mocador fosc que cobreix les cames ja que es considera indecorós entrar amb pantalons curts, però això importa poc quan estàs davant d'una de les meravelles de la terra. Així aguantant amb les mans el maleït mocador accedeixo per la porta principal a un bell pati exterior on es realitza el sagrat ritual de les ablucions. La font de marbre blanc bellament treballada amb motius florals corona un pati des del qual és possible albirar les belles arcades i les excelses gelosies. Allí, caminant per l'ampli corredor on passegen els pelegrins, m'aturo per a observar la bellesa del lloc i em protegeixo, encara que sigui només un instant d'una llum solar que sembla penetrar des de totes les direccions.

Recolzat en la blanca columna, dormisquejo com ho fan tots els pelegrins que m'envolten.

La calma, la llum, el silenci envaeixen un món en el qual només ressonen càntics llunyans provinents del temple. Però, allò pot esperar, ja que el temps sembla haver-se detingut o més ben dit transportat a un altre lloc o una altra època regida per altres cànons.

Ja només queda entrar a l'interior de la Gran Mesquita i contemplar els fidels com s'inclinen parsimoniosament entre gegantesques catifes de color vermellós i ocre.

Tot, en aquest espai comunal, respira magnificència, excelsa representació del celestial en el món, espai còsmic en el qual la llum reflectida en els vitralls sembla adornada per la il·luminació. Escolars barbamecs escriuen en els vells taulons de fusta, frases coràniques que al·ludeixen al més profund Islam. Vells de barba esclarissada reciten compassadament uns ensenyaments apresos des de la més tendra infantesa. És aquí on el vell i el nou es reuneixen sota l'ègida religiosa, és ara quan m'adono que encara que el país es troba sumit en una espècie de dictadura socialista, el cor dels fidels només pertany a Mahoma.

Potser el més sorprenent de la ciutat i també una de les millors maneres de palpar la vida ciutadana sigui la de visitar els vells cafès que senyoregen el casc vell de la ciutat. Evidentment, és millor fer-ho en el moment del capvespre quan els comerciants acaben els seus quefers, quan les acolorides botigues del mercat tanquen les portes amb les claus gegantines, mil·lenàries heretades dels besavis. Quan, encara ressonen els vells ecos de la música xiïta, de fermes tendències místiques, recitades per confraries que s'amunteguen en les velles escales de la Gran Mesquita des de temps immemorials.

En aquests locals esbalandrats, però "amb encant", la fotografia d'un senyor amb bigoti i amb mirada aquilina simbolitza la norma obligatòria. Em pregunto per què els "grans dictadors" duen bigoti, potser creuen que els realcen els seus atributs virils, o pot ser que serveixi per a dissimular alguna que altra carència personal. El cas és que aquella cara desconfiada que com Déu pretén controlar-ho tot i arribar a tots els racons de la terra, només aconsegueix irritar-me com algun que

altre personatge actual que té com a portaestendard el concepte “nació”, projecta arribar a la glòria divina.

Allí, en un racó del local, assaboreixo un aromàtic te, mentre davant els meus ulls desfilen els més variats personatges. Són molts els que fumen amb pipa d'aigua, exhalen contínuament un dens fum blanc que s'espargeix parsimoniosament a través d'aquell espai tancat. Homes dignes de barba àrida conversen tranquil·lament sobre els seus avantpassats, encara que ara i adés llancen malediccions contra Israel, el veí enemic oficial.

En aquest sentit, encara continuen latents les sagnants ferides d'una guerra que va esclatar el 1967 i que va concloure amb la pèrdua dels Alts del Golan, poderós enclavament estratègic, situat a escassos quilòmetres de la capital. No deixa, especialment a Damasc, d'estar present en tots els àmbits urbans i en el sentir dels ciutadans la constant presència de l'implícit “estat de guerra”. Però a partir d'aquí, podem considerar una doble lectura que s'acosta al model cubà en particular i a la resta de països de la vella òrbita socialista. Aquest paral·lelisme ve donat pel fet que aquests règims utilitzen la figura de l'enemic “extern” per a establir mecanismes de control pel que fa als seus ciutadans.

A Israel, aquest maniqueu muntatge l'anomenen “autodefensa” i ho utilitzen repetidament per a justificar els atacs contra el poble palestí que sovint es converteix en aniquilament. En el cas de Cuba o Síria es creen “grans germans” en el qual tothom vigila a tothom, ningú és capaç d'assegurar que el seu veí no és un confident que donarà part al partit d'alguna actitud socialment incorrecta.

En aquest país, “el poder” és posseït per clans familiars que usurpen els alts càrrecs hereditàriament. D'aquesta manera, l'estat es mostra influït per corrents socialistes, tradicions islàmiques i velles pràctiques feudals. Així a la mort del gran líder Afez, li succeeix irremeiablement el seu fill Bashar al capdavant del partit Baaz, mitjançant el qual dirigeix els destins de la nació.

No cal ser un linx per a comprovar que el vestuari de la població està influenciat per l'antic “model soviètic”, però també resulta fàcil advertir que aquells rostres de matís olivaci pel sol del desert pròxim mostren en les seves túniques i xardors tots els ingredients de la més rànica tradició islàmica. Dit d'una

altra manera, el model “socialista” adquireix en aquest país caràcters essencialment àrabs mediatitzats per les velles pràctiques clientalistes. I del cafè popular, on el temps ha semblat detenir-se, camino per carrerons carregats d'història fins a arribar al restaurant de Alí Bava, sens dubte el més selecte de la ciutat. Com considero que un viatger té gairebé l'obligació de “navegar” “pels diferents ambients que pul·lulen per la ciutat, no m'ho penso dues vegades i entro en un local on l'escassa il·luminació i el luxe són el seu sant i senya.

És aquí on els alts càrrecs del país es reuneixen per a mostrar tota una vida d'opulència: Rellotges amb grans cadenes d'or, lluentor de dents d'idèntic metall, vestits impecables etc... És precisament en aquell lloc, tan allunyat de la vida quotidiana, on l'exotisme de les ballarines, a la manera antiga dels califes envaeix l'atmosfera i amb els seus sensuals moviments semblen mostrar un esclat de llum entre la foscor regnant. És aquell el veritable rostre del poder, hereu dels vells harems, però no tan equidistant de les modernes elits europees. Cercles tancats, antípodes dels guetos, sustentats en riquesa, pipes i dones per a distracció dels respectuosos ciutadans que regeixen els destins de les nacions. Veient els somriures forçats, la doble moral que impera en aquell univers àrab-socialista que uns pocs viuen de l'opulència, no pot deixar d'entendre el significat de l'anarquisme, ja que en la seva doctrina ja preveia que quan posseeixes el poder, es creen autocràcies, autèntiques elits que perpetuen les relacions piramidals. No importa el model econòmic, ni la cultura, tan solament les relacions desiguals entre els humans. L'única cosa que podria justificar aquestes elits seria l'exercici d'una “moral justa” en la qual entressin en joc dinàmiques religioses i filosòfiques, però “el just” en l'actualitat sona a estranya metàfora del que mai no ha estat.

M'encamino cap al barri jueu, allí on Sant Pau va tenir “la il·luminació” de Déu, el lloc on la comunitat viu durant mil·lennis i que no té res a veure amb la resta de la ciutat. Per a arribar-hi, he hagut de creuar una de les més belles mesquites que es poden trobar en tot l'Orient Mitjà i que està dedicada a un sant suffi. Les grans arcades faciliten l'accés a un jardí màgic, en el qual la font de marbre constitueix l'epicentre de l'edèn. L'edifici en si destaca per les estilitzades rajoles que revesteixen les parets d'aquell temple dedicat a l'oració. En la sala contínua, les restes del “gran mestre” jeuen entre la pau i el silenci, entre la simplicitat i el no-res.

Va ser en aquestes terres, on van tenir lloc violentes batalles entre els seguidors de les dues branques islamistes. Això va succeir en l'apogeu del califat de Damasc, en la qual l'anomenada via oficial va ser contestada per partidaris d'una "via mística" que estimulava la creació d'una jerarquia eclesial. En certa manera, es poden establir diversos paral·lelisme amb el protestantisme, els dos corrents són partidaris de la paraula, la veritat està en les escriptures. En els seus orígens tenien una marcada arrel popular o antisistema pel que no va tenir excessius problemes a expandir-se en cultures àries islàmiques.

M'allunyo del jardí i m'encamino pels tortuosos carrers que s'enclaven a la part alta d'un pujol, aquí amb aspecte defensiu es troba una zona on els seus habitants tenen un nivell de vida que els diferencia de la resta de la població. Les grans botigues, d'orígens remots i heretades per línies

directes d'ancestres s'amunteguen oferint precioses mercaderies de joies, vestits o antiguitats. També en el món àrab, en una situació de preguerra els jueus han trobat en la tolerància religiosa la possibilitat d'establir una pròspera comunitat a través de la història. No és el cas, de tots sabut, del govern sionista pel que fa als àrabs que viuen en la seva zona d'influència. L'excusa, torna a ser l'opció "d'autodefensa" enfront de les "agressions" per part d'aquells, baixant la "llibertat" i la "tolerància" als seus nivells més baixos.

No sé fins a quin punt en aquest país i en aquesta ciutat carregada d'història es pot viure sense escapar del control polític, però sí sé que la seva gent, el paisatge, la vida es desenvolupa sense pauses ni presses, en el qual des de qualsevol terrassa o balconada pots contemplar el transcórrer de la gent sota les estrelles.

FA 30 ANYS QUE TINC 20 ANYS

El dissabte 4 de desembre bona part dels homes i dones nascuts l'any 1960 a Artesa de Lleida o que hi resideixen actualment van celebrar un sopar-trobada per celebrar que enguany han complert 50 anys.

Els assistents, acompanyats de les seves parelles, van poder gaudir d'una vetllada entrayable tot recordant mil i una anècdotes de la seva infància i joventut.

M'AGRADA EL TEATRE

Adolf Costafreda

Tot i que a Artesa sempre s'ha fet teatre, mai com ara se n'ha fet tant i de tanta qualitat i, això, és una molt bona notícia per la cultura del nostre poble. Mirem-ho per on ho mirem, el teatre és cultura. I quan aquesta cultura o bona part d'aquesta va dirigida al públic jove, la notícia encara és molt millor.

De jove no m'agradava el teatre tot i que Artesa se'n feia sovint i d'una qualitat bona (entenguem-nos, bona dins del món dels aficionats), i si a mi no m'acabava de fer el pes era, segurament, perquè la qualitat de les obres representades eren antiquades, vull dir passades de moda. Tot i que no em perdia cap representació no en sortia mai satisfet. A mi que em donessin cinema que, del cinema, sí que no em cansava mai.

De jove no m'agradava el teatre tot i que, entre els anys quaranta llargs i els cinquanta, a Artesa funcionava el *Quadre Escènic*, grup d'actors aficionats que portava una activitat de representacions molt regulars. De xiquet recordo que feien representacions al molí del Marquet en el qual era on també es feia el ball. Després van passar a la sala de ball de Cal Tomàs i, pocs anys després, quan es va construir l'*Hogar del Productor* (entre el 1950 i el 1959) totes les activitats van passar en aquest nou espai i, per dissort del teatre d'aficionats, aquest nou espai que ara en diem Teatre Municipal acabaria sent una sala de cinema, la qual cosa va ser una de les raons, que el *Quadre Escènic* va deixar de portar a cap la seua llarga història d'activitats teatrals. No sé si algú seria capaç de fer una llista, fiable, de totes les obres que el *Quadre Escènic* va representar; realment moltes. Hi havia un planter tan abundant i bo d'actors, tramoistes i altres col·laboradors tots sota els mestratge i direcció, de Francisco Puyol (lo Quico), que els anys 1951 i 52, es van atrevir a representar la Passió (un text en castellà, al full de propaganda no hi consta l'autor, però sí el seu títol: *La Divina Tragedia*) obra en 3 actes dividits en 18 quadres, 60 actors en escena. (alça Manela! tot i que a l'escenari, en algun moment de l'obra hi havia molts actors, amb l'escenari de llavors 60 no hi haurien cabut pas) segurament tot i la bona acollida que va tenir aquesta posada en escena (l'any 1952 se'n van fer tres representacions) tant de públic com de crítica ja no es va representar mai més per l'elevat cost de la seua posada en escena: s'havien de llogar els decorats, vestits,

perruques i, fins i tot, les cadires del públic, ja que llavors, la sala de la Llar del Poble, que encara estava en construcció, per no haver no hi havia ni cel-ras ni camerinos ni res, tot s'improvisava i, a més, hi feia un fred que pelava.

Quan la sala que ara coneixem com de la Llar del Poble, es va convertir en un cinema tot va començar a canviar pel que fa a les representacions escèniques, ja que el cinema el qual funcionava com una mena de cooperativa, havia de finançar-se amb la recaptació de les entrades i, per això, els que en tenien cura, s'hi van capficar tant i es van mostrar tant gelosos que no permetien cedir ni un dia (un diumenge, per exemple), perquè es pogués fer una representació de teatre.

No seria fins a l'any 1966 que, per iniciació de l'Agrupació Jovenívola i el 1968 per l'Agrupació Cultural "La Femosa" que es començaria a recuperar el teatre d'aficionats al nostre poble, però que, tot i les diferents temptatives, cap no s'ha consolidat fins ara.

Em sembla que l'aposta que ha fet l'Ajuntament, mitjançant l'impuls de l'Ivan Argilès, Regidor de Cultura, és força interessant i lloable com ho és la dels pares i mares col·laboradors locals de La Xarxa (no sé ben bé com funciona això), però que indubtablement fan una bona tasca. Gràcies, ja que a Artesa podem veure bon teatre o, com diria el simpàtic Murinho: "Teatro del bueno".

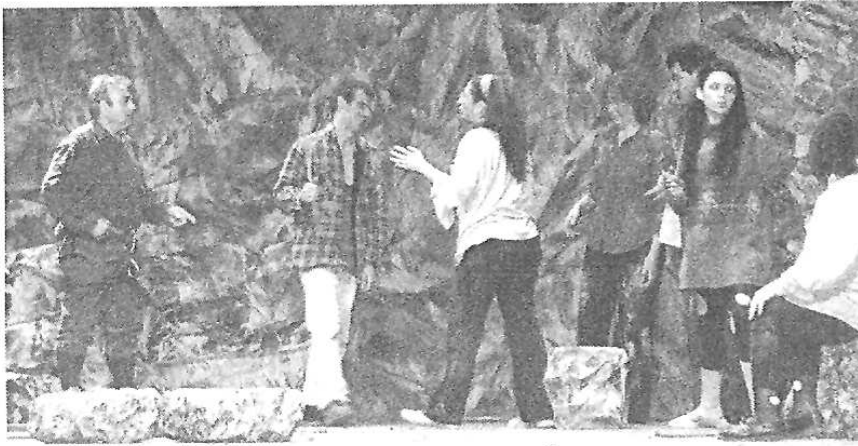
LES DARRERES TEMPTATIVES DE FER TETRE A ARTESA

Darrerament, l'intent de fer teatre a Artesa, s'ha reviscolat una mica i pel que es nota (almenys a mi m'ho sembla), amb ganes de

Representació de l'obra *Dotze treballs*.

Representació de l'obra *El món a fer punyetes*.

tirar endavant:

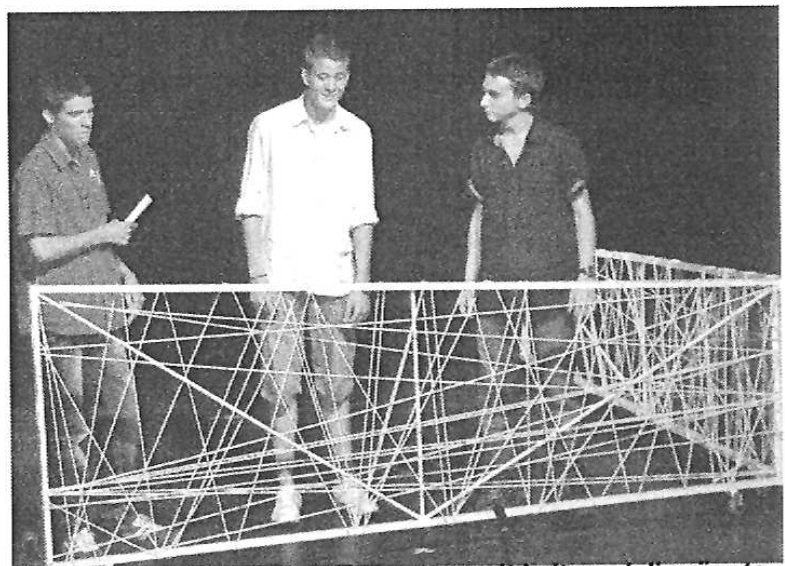
El dissabte dia 19 de setembre de l'any 2009 es va presentar públicament la companyia de teatre *Els Xants* (encara que no m'agrada aquest nom, pel que tenien de burleta i mortificador els xants per la noia a la qual anaven dirigits, penso que, en el fons, el fet de disfressar la veu, és potser, l'essència del teatre i, per això, potser sí que el nom li escau) doncs, com deia, l'incansable Carles Gausachs, el 19 de setembre del 2009, presentava, al Teatre Municipal, l'inici de les activitats de la companyia "*Els Xants*", amb l'obra *Dotze treballs*, de Lluïsa Cunillé. L'obra en si era una sèrie de diàlegs entre diferents dones, en un parc públic. L'obra no es va entendre gaire, en part per les autores novelles (només actuaven dones), les quals sempre els costa mantenir un posat relaxat en escena, però, sobretot, per una direcció massa conservadora. En un espai tan gran (representava un parc) no s'entén que les noies estiguessin sempre assegudes, Penso, i això ho dic després de rumiar-m'ho molt que, els mateixos diàlegs, voltant o passejant per l'escenari, haurien sonat d'una altra manera i, segurament, haurien fet sobresortir o subratllar (com es vulgui dir) la part més divertida de l'obra. Amb tot valoro el treball de les noies i la feina del Carles d'aconseguir, després de tants anys de muntar un altre cop una companyia de teatre a Artesa.

La companyia "*Els Xants*", va posar en escena, el dia 5 d'octubre passat, l'obra d'Assumpta González, *El món a fer punyetes*. Com en l'obra anterior, en aquesta tampoc no tinc el nom dels actors i actrius (als programes que em van arribar no hi eren i, això, ho trobo una falta de previsió que vull remarcar). Aquesta obra, al meu criteri, va representar un bon pas endavant en tots els sentits, des de la

coreografia fins a la mobilitat d'alguns actors que omplien l'escenari (és aquesta mobilitat que dona vida al teatre) i fa l'obra més entenedora i entretinguda. Hem donat, doncs, un pas més i, cal remarcar que, sortosament, ha crescut la plantilla d'actors. Enhorabona i endavant.

Entre la primera representació i la segona de "*Els Xants*", els joves de l'associació AJALL, van fer

la seva aportació al teatre d'Artesa amb l'obra (no en sé l'autor ni el nom de la directora): *Esposa, marit i altres delinqüents*. En aquesta obra representada el 24 d'octubre del 2009, hi van participar una collada de joves adolescents. Aquesta representació me la vaig prendre una mica amb filosofia, ja que, d'entrada, no em va semblar una representació de teatre. M'explico: Les primeres noies que van sortir en escena, assegudes, vam recitar (subratllo això de recitar) un text llarguíssim, sense gairebé tenir temps de respirar. Es veia ben bé que se'l sabien ben de cor. Un text d'aquestes característiques s'havia de dir més pausadament, marcant punts i comes (respirar de tant en tant). En altres escenes, per mi inconnexes, els actors i actrius es mostraven més relaxats i, potser per això, més creïbles en els seus papers. En aquesta representació hi vaig trobar una cosa del tot positiva i és que, hi havia (o es notava) en alguns d'aquests joves, per la seua manera de parlar i en la seua manera de saber estar a l'escenari que tenen fusta d'actors. Cal doncs que des de l'AJALL o des d'on sigui, que tornin a repetir l'experiència. I com més aviat millor!

Representació de l'obra *Esposa, marit i altres delinqüents*.

EL TRIOMF DE LA PARAULA

Felip Gallart

El 30 de gener de 1942 el general Franco visitava la ciutat de Lleida davant d'una multitud que l'aclamava. El mes de febrer, al cinema Principal de Lleida estrenaven la pel·lícula "Raza", amb guió del mateix Franco, que el signà amb pseudònim. El 17 de maig se celebraren uns "Juegos Florales" en castellà.

El 1942, Màrius Torres ja feia més de sis anys que vivia reclòs al sanatori de Puig d'Olena intentant, inútilment, guarir-se de la tuberculosi. L'any 1942, Màrius Torres vivia el darrer any de la seva vida. L'1 de juliol el traslladaven al mas Blanc, prop del sanatori. La seva família era a l'exili. La seva ciutat estava ocupada i vençuda. El seu país era en mans del feixisme. Màrius meditava, llegia, tocava el piano, passejava, parlava amb els amics i amigues del sanatori, s'enamorava de la Mercè Figueras, la Mahalta dels poemes i escrivia, escrivia poesia, sobretot. Escrivia per sobreviure i perquè era el millor que podia fer per a ell mateix i per al seu país. A la tardor, des de França, la seva germana Núria el visitava uns dies. Al novembre el tornaven al sanatori. La malaltia el consumia lentament. La fi era molt a prop. El 29 de desembre de 1942, després d'una agonia de quaranta-vuit hores, a l'edat de trenta-dos anys moria Màrius Torres i Pereña. L'endemà era enterrat al cementiri de Sant Quirze de Safaja. Màrius Torres deixava una de les obres més perfectes de la poesia catalana. El mateix 30 de desembre a Lleida es feia la inauguració oficial del que havia de ser la màxima expressió de la cultura franquista de la província, el "Instituto de Estudios Ilerdenses". A la ciutat del Segre ningú no va pronunciar el nom del més gran poeta lleidatà. Seixanta-vuit anys després, Lleida celebra el centenari del seu poeta més entranyable i de la cultura dels vencedors d'aquella guerra terrible a penes se'n parla si no és amb vergonya. Màrius representa el triomf de les paraules front a l'odi i l'ansia de destrucció.

Màrius Torres és un dels símbols més

importants de Lleida. Màrius. Es la veu poètica més entranyable de la ciutat i una de les més perfectes de la nostra literatura. La seva poesia és un referent, no solament per a tots els lleidatans i lleidatanes, sinó per tots aquells que estimen l'art de la paraula. En els versos del Màrius sempre hi trobem un recer de calma interior i de bellesa. La seva poesia ens corprèn, ens delecta, ens transforma en éssers més sensibles, ens converteix en dones i homes millors.

Com ja es va dir en un pòrtic d'aquesta mateixa revista: "Màrius Torres va viure unes circumstàncies terribles: una malaltia incurable, el seu país destruït pel feixisme. Els seus ideals catalanistes i democràtics eren, llavors, una ciutat llunyana, massa llunyana i remota i no obstant, tota la seva poesia esdevé un cant a la bellesa, a l'esperança i a l'assossec de l'ànima. L'any 2010 és el de la crisi i és el dels cent anys del naixement de Màrius Torres. Les crisis passen, els versos, afortunadament, romanen i ens ajuden a viure".

MÀRIUS TORRES. EL GRAN DESCONEGUT

Maria Serra

Aquest any, 2010, hem celebrat el centenari del naixement d'en Màrius Torres, que va néixer el 30 d'agost de 1910 al carrer Major de la ciutat de Lleida, fou un poeta lleidatà desconegut pels seus conciutadans i poc reconegut per la resta de la gent de les nostres contrades.

Per aquest motiu un grup de mestres de primària i secundària ens varem reunir al CRP del Segrià per elaborar tot un seguit de materials didàctics a partir d'algunes de les seves poesies i al mateix temps poder portar el "poeta" a totes les escoles i Instituts, perquè els nostres alumnes el coneguin i puguin gaudir de la seva poesia. Aquests materials

didàctics estan penjats a la web del CRP del Segrià on tothom pot trobar-lo (els professors s'han d'identificar per poder accedir a la guia didàctica i solucions de tots els exercicis que poden fer els alumnes).

També prepararem onze panells per explicar la seva vida, obra i el que els altres varen dir sobre ell. Creguérem que els podíem centrar en els diferents móns que Màrius Torres va tenir. Cada món té un color específic en tons suaus i representants

de la terra.

Els panells estan distribuïts de la següent manera:

1 – Hi ha la presentació i els autors dels mateixos.

2 i 3 – Hi ha la cronologia de la vida de Màrius Torres.

4 i 5 – Està dedicat al món real.

6, 7 i 8 – Tracten sobre el món personal.

9 i 10 – Aquests ens mostren el món artístic.

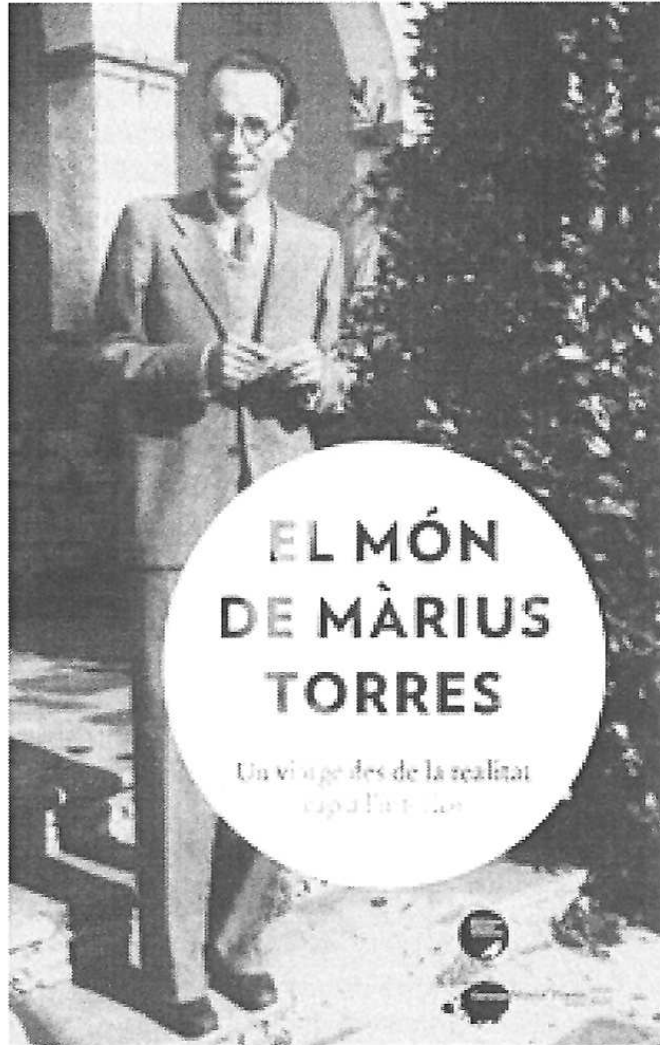
11 – Està dedicat al que varen dir i diuen de Màrius Torres.

En tots ells hi ha fotografies dels llocs on va viure, records de la seva infantesa, dels seus familiars, amics i amigues, els paisatges que més li agradaven,...

Els panells foren exposats, en primer lloc, a la Biblioteca Pública de Lleida, en ser la que es va fer càrrec de les despeses econòmiques, de creació,

maquetació i difusió que tot plegat comporten.

Aquests panells estan pensats per ser itinerants, per transportar-los amb facilitat i fàcils de muntar en qualsevol lloc, ocupen poc espai i és per això que totes les escoles, Instituts i agrupacions culturals de tots els pobles de Catalunya, poden demanar-los (tant a La Biblioteca Pública o al CRP del Segrià) durant tot el curs i així els alumnes i gent en general podran conèixer i potser entendre una mica millor el nostre gran poeta Màrius Torres.

Quan comença un nou any comença un nou cicle amb nous reptes amb els quals ens haurem d'encarar. Ho dic perquè **hi ha tasques que depenen de la voluntat**, les ganes de treballar, d'imaginar ... dels col·lectius. Però **n'hi ha que depenen del que la realitat** els imposa i nosaltres som un d'aquests.

Ja sabem que hem de recollir els animals abandonats o perduts, però les històries de cada un d'ells poden ser més fàcils o més difícils, amb més o menys incomoditats, riscos, despeses etc. No és el mateix que arribi una gossa amb una cadellada de set gossets d'un mes i mig mansois tots o que siguin salvatges i esporuguits, malferits, amb problemes de parvo etc. I quan n'has col·locat un- si és que no el retornen- a l'endemà pot ser que n'entrin dos. Per això quan portes uns anys fent aquesta tasca i veus l'estat en què es troba el món animal et preguntes què estem fent malament perquè després de tanta informació es continuï avançant tan lentament.

Malgrat tot, entre les subvencions, les quotes dels socis i sòcies, el suport de l'Ajuntament i les noves voluntàries que ens donen suport, anem endavant i les adopcions, encara que lentes, es van succeint.

Les millores que hem fet a les instal·lacions ens faciliten la feina i els animalets estan més còmodes. Aquest any hem cimentat la nova gossera d'acollida. També parcialment el pati dos. A la part no cimentada hi posarem una teulada que els lliurarà de la pluja a l'hivern i del fort sol a l'estiu. També en col·locarem una al pati tres i a la gossera d'acollida amb el desaiguat corresponent cap a la claveguera.

El pati gran convé conservar-lo ja que és ideal perquè puguin córrer i fer exercici.

La part interior ens va bé per posar gossets especials:

- els que acaben d'arribar i convé aïllar-los un mínim de 15 dies per veure si incuben alguna malaltia que poden enganxar als altres (parvovirosi, moquillo...), si és que la gossera d'acollida està plena.
- cadells de pocs mesos
- animals acabats d'operar...

No totes les adopcions són exitoses, de vegades hi ha retorns, encara que abans de donar un animalet ens ho pensem bé. Cal observar l'edat i característiques dels amos o de la família adoptiva, l'espai on ha d'anar i què s'espera de l'animal (si el volen per companyia, que vigili, companyia per un altre gosset...). Sobretot es té molt en compte que no hi hagi embarassos per això es donen els animals esterilitzats ja siguin mascles o femelles.

Hem conegut gent molt valuosa que ens ajuda en el dia a dia de la protectora i gràcies a elles hem pogut anar millorant (Araceli, Feli i Mabel). El blog que vàrem confegir l'any passat continua amb noves aportacions i enllaços; s'intenta de mantenir al dia amb informació i noves fotos. També es dona consells de com tenir cura dels animals, es fa saber què rutila i que no, es fa denúncia dels problemes i injustícies del món animal, es dona veu als éssers que no en tenen. Us animem que el visiteu i ens digueu la vostra; tothom hi pot fer aportacions..

Activitats:

Aquest any alguna de les activitats s'han hagut de retallar com per exemple el suport logístic i personal al nostre veterinari en la tasca de vacunació dels gossos d'Artesa. La raó és que ha sortit una disposició administrativa que no permet vacunar en públic ni en grup els cànids, per la qual cosa hem hagut de restringir aquest servei i deixar-lo de forma

més personal i individualitzada de manera que qui volia vacunar el seu gos ho podia fer **trucant directament al veterinari** que donava dia i hora per anar a casa de l'interessat. Els preus es conservaven els mateixos. De tot això es va informar a través d'una circular:

- Cada diumenge **vénen els nois i noies de Sant Joan de Déu** i treuen els gossets a passejar. Alguna vegada han vingut els d'Apromi de Juneda.
- Alguns alumnes dels **darrers cursos de l'escola "Els Til.lers"** vénen els caps de setmana a passejar els gossets acollits. Aquesta tasca és molt important de cara a llur socialització.
- Aquest any també els alumnes de l'escola d'Artesa ens **han fet un dibuixos** ben bonics per dissenyar el calendari de la recollida selectiva.
- Hem fet una **xerrada a l'IES Josep Lladonosa** de Lleida sobre proteccionisme animal. Un altre dia hi van anar els veterinaris de la clínica l'Arca de Lleida que van parlar sobre educació i socialització canina.
- Hem **publicat articles** de vivències i temes variats sobre els animals domèstics i llur tinença responsable a la revista local de "La Femosa".
- Hem publicat **un calendari** a la portada del qual hi ha els animals adoptats l'últim any, i a la contraportada es dona informació sobre normes bàsiques de tinença d'animals adoptats.
- Hem participat **al programa "Agosarats"** que emet setmanalment TV Lleida.
- Per aquest **proper any** continuarem **millorant les condicions** de la protectora a través de les subvencions que rebem del Departament de Medi ambient i també amb el suport municipal i dels socis i sòcies.
- Esperem continuar amb les **xerrades** també a l'escola "Els Til.lers" d'Artesa de Lleida i als centres educatius que ens ho demanin.
- **Col.laborar**- en la manera que acordem- amb la nova **protectora comarcal**.

Estadístiques dels dos darrers anys.

Any 2009						
TOTAL	Adoptats	Perduts i tornats a l'amo	Cadells adoptats des d'amo	Morts en accident i malalties	Mort natural	Animals disponibles a Artesa
68	40	2	4	5	1 (Tom)	16
Any 2010	Adoptats	Perduts i tornats a l'amo/a	Cadells adoptats des d'amo	Morts en accident i malalties	Mort natural	Animals disponibles a Artesa
84	50	6	6	3	1 (Blau)	18

Ens resta donar les gràcies a totes les persones (del poble i de fora) i organismes que col.laboren amb nosaltres i que entre tots fem possible aquesta realitat d'acollir els animals abandonats o perduts, de fer-ne difusió i conscienciar la ciutadania: Anna, Angelina, Araceli, Feli, Mabel, Rosa, Laura, Anita, Ladan, Núria, Maria, Marta, Mònica, Laia...els nens de l'escola Els Til.lers, el claustre de professors i professores de l'escola Els Til.lers d'Artesa, el veterinari Jaume Armengol, la clínica veterinària "L'Arca", El Centre clínic veterinari de Lleida, l'agrupació cultural de "La Femosa", la panificadora d'Artesa de Lleida, la Comassala, personal de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida, la població en general i tots els membres i socis de l'Associació.

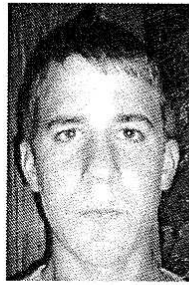
Si voleu estar informats sobre les entrades i sortides de gossets, visiteu el nostre blog. Si voleu fer-nos algun suggeriment, escriviu-nos un mail. Si voleu col.laborar o fer-vos soci o sòcia, escriviu, truqueu o simplement veniu els diumenges a partir de les onze del matí a la protectora. <http://www.protectoraartesadelleida.blogspot.com>

També tenim un correu electrònic per si ens voleu escriure i fer-nos suggeriments:

protectoraartesadelleida@gmail.com

T. 630 055 645 (Laia), 620 90 67 96 (Angelina), 618 24 46 89 (Anna)

"Es pot saber la moral de les persones i dels pobles segons el tracte que donen als animals"
F. Nietzsche

PHIL

POL PUERTAS

EL DEURE DEL BON PARE

Nens!, que heu fet els deures?

Si

No

Crec que si

Mmm?!?! qui ha dit que no?!?!

No has fet dels deures?!?! un altre cop?!?!

PERQUE ?!?!

Doncs resulta que ahir el meu pare em volia ajudar a fer els deures de matemàtiques, però, en va portar el nostre temps fer els problemes i...

MENTRESTANT A CASA...

He d'acabar aquests problemes per al meu fill, per classe...

QUAN FAN 2+2?!?!?!?

FI

Pol Puertas
POL PUERTAS

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament 973 167162
 Assistent social: dimecres alterns 973 167315
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9 h
 Farmàcia 973 167204
 Biblioteca: dimarts i dijous de 6 a 8 de la tarda
 La Femosa 973 167809
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol 626869516

V3 Hospital Veterinari 639367888

Adreça electrònica de La Femosa:

lafemosa@artesalleida.cat

Metge 973 167291

Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els festius tot el dia ..... 973 142029 / 973 142033

Museu ..... : 973 167162 (hores convingudes, Ajuntament)

Horari dels autobusos que paren a Artesa				
LLEIDA a ARTESA			ARTESA a LLEIDA	
De dilluns a divendres				
11 h		Matí	7 h 10 min	
12 h			8 h	Cogul
13 h 15 min	Albagés - Cogul			8 h 20 min ESO
			9 h 40 min	
			12 h 10 min	
3 h	Durant el curs	Tarda	3 h 30 min	
4 h	Durant el curs		4 h 15 min	Cogul
5h 20 min	Puigverd		4 h 30 min	
6 h 30 min			5h 45 min	Puigverd
7 h 30 min	Albagés - Cogul			
8 h 30 min				
dissabte				
11 h		Matí	8 h 10 min	
12 h			9 h 45 min	
13 h 15 min			12 h 10 min	
7 h 30 min		Tarda	4 h 30 min	
NL2 (sud) divendres, dissabtes i vigílies				
0 h 10 min		Nocturn	0 h 30 min	Puigverd
2 h 00 min			2 h 20 min	Puigverd
4 h 15 min			4 h 35 min	Puigverd

ESCACS

b4 amb aquesta jugada les blanques ataquen
 alhora a 3 peces negres 1..., Dxd2; 2.-
 Axd2, Ab6; 3.- dxe5 i les blanques han
 guanyat una de les peces

SUDOKU

9	2	7	3	4	5	1	6	8
1	4	8	9	6	2	7	5	3
3	5	6	8	1	7	4	2	9
5	3	1	4	7	9	2	8	6
8	7	9	2	3	6	5	1	4
4	6	2	1	5	8	3	9	7
2	8	4	5	9	3	6	7	1
6	9	3	7	2	1	8	4	5
7	1	5	6	8	4	9	3	2

Festa de sant Miquel a la Llar de Jubilats

Conferència del Conseller d'Agricultura

Eleccions al Parlament de Catalunya

Obres del cementiri municipal